

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XIII. De vindicta Dei in Julianum Imperatoris avunculum, & in alios impios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

δύσας δποσηναι τῆς δυσεβείας, χαριζομένους τῶν δυοσεβει βασιλεῶν. ὁ δὲ Ἰουλιανός, ἐργον μὲν κτῆς ἱερέως τραπέζης ἐξέκρινε. τὸν δὲ δίζωιον πρὸς αὐτὸν καλύσαι, κτῆς κόρης ἐπάταξε. Φάναι δὲ λέγει ὡς ἔρηματα τῶν χριστιανῶν τῆς θείας ὑπαρχῆς κηδεμονίας. ὁ δὲ Φήλιξ τῶν ἱερῶν σκευῶν τῶν πολυτέλειαν θεασάμενος. κωνσταντίνῳ γὰρ κτῆς κωνσταντίνῳ φιλοφρονῶς ταῦτα κατεσκιάσασαν. ἰδὲ ἐφη, ἐν ποίοις σκευῶσιν ὑπερέει ὁ μαρίας υἱός.

A essent, in gratiam impii Principis à vera pietate descivisse. Et Julianus quidem, sacramentam perminxisse dicitur. Cumque Euzoius id facinus prohibere vellet, colaphum ei inflixit. Adjecit etiam, Christianorum res Divinâ providentiâ destitutas esse. Felix vero sacrorum vasorum magnificentiam conspicatus: Constantinus enim & Constantius ambitiose fabricari ea iusserant: Ecce, inquit, quibus vasis Mariae Filio ministratur.

Κεφ. γγ΄.

Τὰ κατὰ Ἰουλιανὸν τὸν θεῖον τῶν βασιλέων, κτῆς ἄλλων ἀσεβῶν.

Ἀλλὰ τῶν δυοσεβῶν τέτων καὶ μαρτυρῶν Ἀτολημάτων ἐκείνους μακρῶν ἔπασαν δῆκας. Ἰουλιανός μὲν γὰρ ἀδελφικὰ νόσῳ χαλεπῆ πρὸς ἐπιστῶν, ὑπὸ σπηδόνῳ διεφθάρη τὰ ἔγκατα κτῆς κόπρον ἐπέπαια τῶν δυοκρῆκῶν μορῶν παρέπεμπεν, ἀλλὰ τὸ μυσταρὸν σῶμα τὸ τῆς βλασφημίας γρόμῳ ὄργανον, δυοκρίσεως κόπρον ἐγχετο μόριον. Φασὶ δὲ αὐτῶν τῶν γυναικῶν πρὸς λαμπρῶσιν ἔμμεν, ταῦτα φάναι πρὸς τὸν ὁμόλογον ὑμνεῖν ὡς ἀνεγνῶσ πρὸς ὁμοῦσιν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῶν τῶν οὐκ ἐκείνους ὑπερέει δύναμις ἔδῃ γὰρ ἀνεγνῶσ πρὸς ὁμοῦσιν, εἰ τῆς σιωπῆς μακροθυμία χρῆσάμεν, ταῦτας οὐκ ἔστιν θελάτες πηγάς ἐκ ἐπιτήκῳ. ἐκ τῶν δὲ τῶν λόγων κτῆς τῶν ἐπιτήκῳ παθῶν, συνείσ τῆς νόσῳ τῶν αἰτίων ὁ δὲ ἰατρῶν, δυοδῆναι τῶν ἐκκλησιῶν τὸν βασιλέα ἰκέτῳσε τοῖς ταῦτας ἐς ἐρημίους, ἀλλ᾽ ἔτι ἐκείνους ἐπέσει, κτῆς αὐτῶν δὲ βίβις τὸ τέλος ἐδέξατο. ὁ δὲ Φήλιξ ἐξ ἀπίης θεήλατον καὶ αὐτῶν δὲ ἐξάμεν ἄμασῳ, αἷμα πανμείριόν τε ἵκανύχιον ἐκ τῆς σῶματῶν ἐφέρε, τῶν ἀγέων τῆς σῶματῶν πανταχόθεν εἰς τῆς συρρέοντων τῶν μόριον ἔτι τῶν παντῶσ, δαπανηθέντῳ δὲ αἷματος, ἀπέσει, κτῆς αὐτῶσ, κτῆς τῶν αἰώνῳ παρεπέμθη θανάτῳ. ἔτσι μὲν ἐν τῆς δυοσεβείας ταῦτας ἔπασαν δικας.

CAP. XIII.

De vindicta Dei in Julianum Imperatoris avunculum, & alios impios.

VERUM isti, horum impiorum atq; infanorum facinorum illico pœnas dederunt. Nam Julianus confestim gravissimo morbo correptus est, ita ut intestina ejus putredine confumerentur: nec per solitos meatus sterces egereret, sed impurum os quod blasphemiae instrumentum fuerat, excrementis alvi meatum preberet. Ejus autem conjux, fide ac religione insignis femina, maritum his verbis allocuta esse dicitur: Christum Servatorem laudare debes, mi vir, qui hujusmodi castigatione suam tibi potentiam declaraverit. Nescires enim quis sit contra quem pugnabas, si solitâ usus patientiâ, has tibi plagas divinitus infligere noluisset. Ex his verbis & ex dolorum quibus premebatur magnitudine, cum causam morbi sui miser intellexisset, Imperatorem rogavit, ut Ecclesiam iis quibus adempta fuerat, restitueret. Sed neque Imperatori persuasit, & ipse protinus ex hac luce sublatus est. Felix vero, ipse quoque divino flagello repente percussus, sanguinem diu noctuque per os emisit, omnibus undique venis in eam corporis partem confluentibus. Sic universo sanguine effuso, ipse quoque extinctus est & morti æternæ traditus. Atque hi quidem impietatis suæ ejusmodi pœnas dederunt.

Κεφ. ιδ΄.

Περὶ τοῦ υἱοῦ τῶν ἱερέων.

ΝΕῶ δὲ πρὸς ἱερέως ἐν δυοσεβεία τραφεῖς, καὶ ἐκείνους τὸν καυρὸν εἰς τὸν τῆς δυοσεβείων μελέτη χορὸν. γυνὴ γάρ πρὸς ἄπιστος ἐν

CAP. XIV.

De filio Sacerdotis.

PER idem tempus adolescens quidam filius Flamini, in falsa religione educatus, Christianorū corpori sese adjunxit. Mulier quædam insigni pietate,